

พ่อ

นำเสนอเมื่อ : 5 ธ.ค. 2552

พ่อแอบเหวี่ยงต่างน้ำกร้าแดดฝน	หนาวก็ทนเพื่อลูกรักสร้างหลักฐาน
เข้าจนสายบ่ายจนค้ำทำงาน	ผองภัยพาลพ่อปกป้องคุ้มครองเรา
เกินจะเปรียบความยิ่งใหญ่อะไรแน่	ไม่ถ่องแท้พ่อมีคุณยิ่งใหญ่เขา
ให้ชีวิตช่วยชี้ชัดช่วยขัดเกลา	เป็นร่มเงาเป็นหลักได้พักพิง
พ่อเลี้ยงลูกทุกคนแม่จนยาก	ยอมลำบากลูกสบายทั้งชายหญิง
ลูกสำเร็จให้พ่อเห็นฝันเป็นจริง	นั่นคือสิ่งที่พ่อสุขทุกคืนวัน
สายลมฝนปนลมหนาวเข้าหน้าแล้ง	ไปไม่ห่างพลั่วพลิกกระดิกหัน
หลุดชั่วคราวรวงหล่นปะปนกัน	ความแปรผันเหมือนชีวิตอนิจจัง
วันนี้พ่อเหน็ดเหนื่อยดูเมื่อยล้า	วัยชราพ่อจึงไม่ชิงช้า
จะลุกยืนย่างเดินเกินกำลัง	หูเพื่อนฟังสายตาก็ฝ้าฟาง
นอนก่อนตื่นตื่นเข้าอยู่ผ้าบ้าน	ทั่วเรือนชานชำระพ่อสะอาด
หวังเห็นลูกในวันพ่อรอดันทาง	เวลาอย่างดีหนึ่งจึงเข้านอน

ที่มา...เพชร มณีเวียง. หนังสือศาลาคนเศร้า. ฉบับที่ 406 ประจำเดือนธันวาคม 2548